

Tanyai ember élete

*Hajrá! Birkózik az étellel a tanyai ember,
verekszik a földdel, hogy fizessen kenyéradó szemmel,
tülekszik a gonddal, marakszik a bajjal
és tengődik istenadta száraz kenyérhajjal.*

*Hajrá! Uj hajszára hajszolja a jószág,
de tenni kell szüntelen, mert sok az adósság!
A robinzoni tanyai magányba
így él a magyar bús egymagába.*

*Hajrá! Mindegy, ha vasárnap, ha ünnep, itten
soha sincs megállás, pihenés nincsen,
csak mindig munka vérző tiz körömmel,
kevés étellel, kevés örömmel!*

*Hajrá! Kicsinek, nagynak, férfinak, nőnek.
A kis robinzonok is iga alatt nőnek.
Az álom beletörik homályos szemükbe,
oly korán a jószágörző ostor a kezükbe'.*

*Hajrá! Reggeltől napestig.
Gunyája foszlik, bőre is kifeszlik.
Mégse csügged, mégis hisz a tanya hős parasztja,
munkától, imától semmise riasztja!*

*Hajrá! Kiveri homlokát a veriték.
Tarisznyán várja a sovány teriték.
Keblére ejtett kalappal most messzenéz
s érzi, hogy hűs szellő képiben
végigsimít rajt az égi kéz!*

Joós Ferenc.

